

ZPRAVODAJ

Všechno nejlepší našim ženám k jejich svátku přeje OV KSČM Ústí nad Labem

Vážená soudružko,

srdečně Tě zvu na slavnostní posezení u příležitosti Mezinárodního dne žen, které se bude konat v úterý 7. března 2017 od 14 hodin v zasedací místnosti na OV KSČM.

S pozdravem

Pavel Vodseďálek
předseda OV KSČM Ústí n/L

Ženám k jejich svátku – 8. března 2017

*Vám – ženy, matky
dnes ze srdce přeji
to nejkrásnější, co si lze přát:
mír navždy ať je dobytou tvrzí,
ať nemusíte nikdy už své slzy
nad padlými syny prolévat.
To je nejkrásnější – dnes i napořád*

8. března – celosvětově uznávaný Mezinárodní den žen!

Aspoň ten jeden den v roce by měl být podmětem k zamyšlení pro muže všeho věku.

Zamyšlením o tom, zda jsou schopni a moci a aspoň trochu zkusit nahradit lásku a péči starostlivých žen, která nás provází od kolébky... Zamyšlením nad tím, jak nám ženám samým pomohli a umožnili podílet se na utváření života a společenských hodnot dle svých představ, které jsou tak jako tak, nám lidem, nejnižší a nejvzácnější,

Všem ženám dnes bez rozdílu přeji hodně trpělivosti, zdraví a sil. Aby se jim dostávalo aspoň občas něco vděčnosti a lásky, všeho co učiní jejich bytí pro ně šťastnější, nejen ve svátek, tento nebo jiný, ale po většinu života.

Najděte si čas na přátelství – je to cesta ke štěstí. Najděte si čas na snění – zapráhněte hvězdy před svůj vůz. Najděte si čas milovat – je to výsadou bohů. Najděte si čas na smích v této složité době – je hudbou duše...

PRANOSTIKY NA MĚSÍC BŘEZEN

Březen - za kamna vlezem.
V březnu vítr, v dubnu déšť - pak jistě úrodný rok jest.
Březnové slunce má krátké ruce.
Jestli březen kožich stáhl, duben rád by po něm sáhl.
Sníh v březnu škodí osení i vinné révě.
V březnu prach a v dubnu bláto - sedlákovi roste zlato.
Březen bez vody - duben bez trávy.
Suchý březen, studený duben, mokrý máj - bude v stodole ráj.
Mnoho dešťů březnových - hubené léto.
Jak prší v březnu, tak také v červnu.
Kolik březnových mlh, tolik lijavců v roce.

K HISTORII NAŠICH VŠEDNÍCH DNŮ

prof. Ing. Dimitrij Choma, DrSc.

Zeptá-li se mne někdo, zda bych měl zájem o nejnovější publikaci o dějinách celého poválečného období u nás, odpovím jednoznačně: ani příliš po tom netoužím. Především proto, že svět jsem začal vnímat od poloviny třicátých let minulého století, a dobu, která nás zajímá především, jsem prožíval ve věku, kdy člověk dění kolem sebe nejenom mechanicky přejímá. Přišel listopad 1989 a s ním i černobílé vidění minulého období. Výpovědi o tom, jak jsme vlastně žili, byly a jsou často v rozporu s tím, čeho byla svědkem velká část české a slovenské populace. A náhle jsem objevil něco, čemu se říká *historie každodennosti*. A jak jsem později zjistil, v dějepisectví to není nic nového. Nové, co vzbudilo pozornost, je to, že tímto způsobem se popisuje socialistické období. U mne začalo publikovaným rozhovorem s historikem takto zaměřeným a brzy na to i s ředitelem Galerie výtvarných umění v Chebu. Otevřeli tam Retromuseum, kde vystavují nejrůznější předměty všedního života z let padesátých až osmdesátých. A najednou pozoruji, že o to veřejnost projevila větší zájem, než se dokonce i předpokládalo. Díky tomu stoupla návštěvnost i tradičních částí galerie. Lidé se zajímají o předměty, které jim připomínají jejich minulost. To ale není zdaleka jediná zkušenost. Příkladem mohou být v současné době (léto 2016) probíhající retrovýstavy v Národním muzeu a v Tančícím domě v Praze, ale nejenom tam.

Zvýšený zájem o „žité dějiny“ lze vysvětlovat různě. Mnohé napoví i úvodní článek *J. Pažouta* v knize, o které bude zde řeč. Upozorňuje, že historický výzkum období komunismu (jak se to nejčastěji uvádí, v poslední době se v historických pracích vžívá termín *státní socialismus*) se velmi často soustřeďuje

na „...rozbor mocenských mechanismů, monopol vlády KSČ a politicky motivovanou perzekuci... Tento přístup vede ke zplošťování pohledu na čtyři desítky let“. Černobílý obraz se projevuje zejména v mediálních výstupech, které mají vzhledem k veřejnosti velký dosah. Jsme ale současně svědky toho, že v poslední době se tématický výzkum rozšiřuje. Významné místo v tom připadá na problematiku *každodenního života* obyvatelstva a proměny jeho *životního stylu*, jinými slovy zájem o to, jak žije *obyčejný člověk*. Lidé se zajímají o minulost, známou z vlastního života. Mladší generaci k tomu inspiruje vyprávění jejich blízkých. A zřejmě to nebude něco, na co si za krátkou dobu ani nikdo nevzpomene. Tak vzniká i zájem o psané texty, nejsou-li černobílého vidění. To byl podnět, proč jsem se alespoň trochu s problematikou seznámil především díky knize *Každodenní život v Československu 1945/48 - 1989* (Praha 2015, s. 240), ale i v novinových článcích a na internetu.

Nejsem historik a nemám jiný úmysl, než stručně sdělit, že takový směr v dějepisném zkoumání i publicistice je, že je to pohled zajímavý, neboť je kritický, ale nikoli zjednodušený, a ve spojení s tím bych se rád vyjádřil k některým skutečnostem minulé doby z hlediska toho, jak jsem to tehdy viděl, ale i jak na to po dlouhé době vzpomínám dnes.

Každodennost a historie

Je-li řeč o každodennosti, máme dojem, že obsah toho pojmu je samozřejmý. A přesto je zde snaha ho docela přesně popsat: jsou to denní aktivity lidí spojené s obstaráváním jídla, oblékání, bydlení, spánku, cestování, péče o rodinu a mohli bychom dále doplňovat o vše ostatní, jak to známe ze života. Protože patřím do generace, která vstupovala do aktivního nynějšího. Mohl bych zavolat historikovi: vím, že se tím zabýváte, nemohl byste mne vyslechnout? A mohlo by z toho být setkání několik. Tím bych se stal aktivním účastníkem *orální historie*, neboť moje poznatky byly zaznamenány a spolu s dalšími vzpomínkami na stejnou dobu se staly zdrojem pro bádání vědátora. Bude-li těch, kteří vzpomínají, více, autor – historik rozezná, v čem se pamětníci minulé doby shodují a v čem nikoli. Ale všední život se přece odehrává v té které době a ta bývá poznamenána – jinak to bylo v době první republiky než za Protektorátu a Slovenského státu, jinak v socialistickém období než v průběhu posledního čtvrtstoletí. Kdo to všechno prožil, ten to potvrdí. Takže: má-li mít text punc historičnosti, nesmí autor, jak uvádějí odborníci, pominout *společenský kontext doby*. Ale dominantní místo se ponechává životu všedních dnů. Tak jsem to pochopil.

Jaká to byla doba let padesátých a následujících?

Jak jsem již uvedl, byl jsem jejím nejenom pozorovatelem, ale i aktivním účastníkem. Tak jaká to byla léta padesátá a poté další tři desetiletí? Začněme od společenských aspektů doby a dejme slovo historikovi.

Určitě lze mluvit o *klíčových specifických rysech* toho kterého období. Pro konec čtyřicátých a začátek padesátých let platí snaha o prosazování *kolektivnosti ve všech směrech, přenesení co nejvíce činností do veřejného prostoru*. Jeden příklad, který se zde uvádí: výjimečně i rodinné rozpory se mohly stát předmětem jednání odborového orgánu na pracovišti jednoho z členů rodiny. Jistěže s nejlepším úmyslem pomoci. Úsilí o kolektivnost se projevovalo při výstavbě tzv. kolektivních domů, jejichž znakem byly i prostory pro společné užívání. Často se uvádí jeden v té době velmi úspěšný film – *Dovolená s Andělem* – v hlavní roli s Jaroslavem Marvanem. Jeden pár spřízněných duší žádá kolektiv o souhlas s uzavřením sňatku. Jistě, jde o úsměvný příklad, nebudeme to brát doslovně, má se však za to, že to bylo odrazem doby, neboť filmové umění se přece i tím, co život znal, inspirovalo. I v socialistickém období se projevovaly nejrůznější nešvary, neboť lidé nejsou andělé. Podstatná ale je – mohli bychom říci – míra jejich výskytu – zda se jedná o jevy okrajové, nebo doslova příznačné. Překročení takové míry činí z jevu jako znaku doby novou kvalitu. To platí pro každou dobu. Tlaky na kolektivnost, jak uvádí historik, trvaly poměrně krátkou dobu a oslovovaly – což je velmi zajímavé – především mladé lidi.

Za další výrazný rys doby lze považovat *sovětizaci*, přihlašování se k sovětským zkušenostem a inspiracím. Sloužily tomu rozhlas, tisk, film, literatura a později i televize. Sovětský svaz byl líčen v růžových barvách, ale znalost jeho reality – až na malé výjimky – byla malá. Ale ani snaha, aby děda Mráz zdomácněl v našich končinách, nepřinesla očekávané výsledky. Jeden čas jako by spoluexistoval s Ježíškem, aby postupně se natrvalo vystěhoval.

A za třetí: důraz na *důležitost manuální práce, dělnictvo a s tím související třídní přístup*. S tím je spojeno *budovatelské nadšení* padesátých let. To nebyly fráze, lidé v to věřili a výsledky byly brzy viditelné, mohl bych historika doplnit.

To, co jsem zde uvedl, napsal jeden ze spoluautorů knihy, **Martin Franc**. A dále píše: na začátku padesátých let byl zde souboj dvou koncepcí *životního stylu*: styl poznamenaný *proletářskou kulturou* a styl, který bude napodobovat způsob života *dosavadních středních vrstev*. Naprosto převládla tradice, kontinuita života, ale zdaleka ne se zcela stejným obsahem.

Ve druhé polovině padesátých let se začíná projevovat *větší otevřenost vůči Západu*. Symbolem může být velmi úspěšná účast ČSR na světové výstavě v

Bruselu v roce 1958. Jistěže kontakty se světem mají vliv i na život doma. Mimo jiné se výrazně zvýšil počet promítaných filmů především z Itálie, Francie, Německa i z USA.

Ale výrazné změny pozorujeme také v nabídce zboží. Ke konci padesátých let pozorujeme *velké rozšíření sortimentu potravin a spotřebního zboží*. Do oblasti obchodu vstupují dosud neznámé samoobsluhy. Nepotvrdily se obavy z „koupě bez placení“, jak bychom mohli ten jev slušně pojmenovat. Doslova nejenom symbolem změn jsou v tomto směru např. dva domy v horní části Václavského náměstí v Praze – Dům módy (1957) a Dům potravin (1958) s nabídkou širokého sortimentu kvalitního zboží. Postupně to všechno vznikalo i v dalších městech obou částí země a lepšila se situace i na venkově.

Příště pokračování: „Zlatá“ šedesátá

Úkoly OV KSČM, ZO KSČM a stranických skupin v okrese Ústí nad Labem březen 2017.

1) Na úrovni OV KSČM:

- projednat zajištění oslav MDŽ a další akce na 1. pololetí roku 2017
- zajistit přípravu návrhů do okrskových volebních komisí obcí, měst v našem okrese
- příprava besed na 1. pololetí roku 2017 v okresní organizaci

2) Na úrovni ZO KSČM, stranických skupin:

- seznámit se závěry zasedání vyšších stranických orgánů
- zabezpečit důstojnou oslavu MDŽ a zajistit účast na oslavu MDŽ na okrese dne 7. 3. 2017
- zkontrolovat ekonomiku ZO KSČM a SSK v souvislost s placením příspěvků za 1. a 2. čtvrtletí 2017

3) Na členských schůzích a stranických skupinách:

- Zabezpečit úkoly vyplývající z plánu práce na 1. pololetí roku 2017
- seznámit členskou základnu se závěry okresní, krajské nominační konference a předání informací z jednání vyšších stranických orgánů KSČM

4) Ekonomické úkoly:

- zajistit výběr členských příspěvků na 1. a 2. pololetí roku 2017
- zabezpečovat dodržování nové hospodářské směrnice pro ZO KSČM

5) Významná výročí:

8. března	Mezinárodní den žen
14. března	úmrť Karla Marxe
15. března	okupace Československa fašistickým Německem
28. března	Den učitelů

6) Akce na březen 2017:

6. března 2017 od 15,00 hodin porada předsedů ZO a vedoucích stranických skupin	zasedací místnost číslo 16 OV
7. března 2017 od 14,00 hodin oslava MDŽ	zasedací místnost číslo 16 OV
16. března 2017 od 15,00 hodin zasedání VV OV	kancelář předsedy OV
16. března 2017 od 16,00 hodin zasedání P-OV	zasedací místnost číslo 16 OV
17. března – 19. března 2017 Stolně – pinčesový turnaj	Apolo - Důlce 74, UL
30. března 2017 od 15,00 hodin zasedání VV OV	kancelář předsedy OV

7) Akce v dubnu 2017 :

3. dubna 2017 od 15,00 hodin porada předsedů ZO a vedoucích stranických skupin	zasedací místnost číslo 16 OV
--	-------------------------------

XV.ročník Stolně-pinčesový turnaj

17.3. – 19.3. 2017

Důlce 74, Ústí nad Labem

Součástí turnaje je beseda s místními politiky a společenský večer včetně tomboly

Startovné: 150,- Kč + cena do tomboly

Pořádá: Komise mládeže

Kontakt: Jan Janeček: 606 791 891, František Minárik: 731 429 979

Sponzoři: OV KSČM Ústí nad Labem, Krajský výbor KSČM Ústeckého kraje, Poslanci PČR

Životní výročí ZO KSČM v měsíci březen 2017

Sylva Zavadilová	13.ZO	87
Růžena Jírovská	13.ZO	71
Gerhard Sedláček	13.ZO	80
Hana Černovská	17.ZO	87
Josef Zajac	19.ZO	83
Marie Hofhanzlová	3.ZO	88
Richard Lupínek	33.ZO	74
Jarolím Jakl	34.ZO	69
Bohumil Tajfl	35.ZO	85
Martin Trnovec	42.ZO	43
Libuše Mühlfeldová	42.ZO	78
Helena Šlapáková	42.ZO	61
Roman Lipš	42.ZO	47
Libor Verner	43.ZO	44
Vladimír Trnovec	44.ZO	68
František Patočka	44.ZO	69
Milena Frycová	5.ZO	88
Anna Nováková	5.ZO	88
František Minárik	5.ZO	51
Jan Sedlák	5.ZO	93
Pavel Ježek	52.ZO	66
Věra Kukurová	52.ZO	73
Vladimír Ježek	52.ZO	69
Karel Eimut	52.ZO	84
Antonín Poborský	52.ZO	79

**OV KSČM Ústí nad Labem všem jubilantům přeje
všechno nejlepší, hodně zdraví a osobní pohody**